

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Deckers, Eduard Frans Maria en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Belgische verzoeker Eduard Frans Maria Deckers, genoemd in artikel 1, onder 1, is in 1912 te Antwerpen geboren. Na van 1933 tot 1934 reeds in ons land gewoond te hebben, vestigde hij zich in 1949 wederom hier te lande. Verzoeker is in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als acquisiteur voorziet hij in het onderhoud van zich en van zijn gezin.

De voorgedragenen in artikel 1, onder 2 en 11, alsmede de verzoekster genoemd in artikel 2, zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, 5de, van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) hun Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs. Aangezien zij van goed maatschappelijk gedrag zijn bestaat er alle aanleiding hen door naturalisatie wederom de staat van Nederlander te verlenen. Ten aanzien van de verzoekster genoemd in artikel 2 moge worden opgemerkt, dat zij destijds door haar huwelijk het Nederlandschap niet verloor en dit dus zelfstandig bezat. Zij wordt derhalve thans voorgesteld voor naturalisatie met afwijking van het bepaalde in het derde lid van artikel 5 van bovengenoemde wet.

De Poolse verzoeker Fryderyk Kanner, genoemd in artikel 1, onder 3, is in 1899 te Stanislau in Polen geboren. Sedert 1925 woont verzoeker hier te lande. Hij is in onze samenleving opgenomen. Als groothandelaar in textiel heeft hij genoegzame inkomsten.

Dieter Wilhelm Kooy, de Duitse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 4, is in 1936 te Oberhausen in Duitsland geboren. Met zijn moeder kwam verzoeker in 1947 naar Nederland. Hij kreeg een Nederlandse opvoeding. Verzoeker gevoelt zich Nederlander. Als kelner voorziet hij in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Thomas Maria Leiser. Deze verzoeker is in 1906 te Marienwerder in Duitsland geboren. Sedert 1938 is hij in Nederland woonachtig. Hij is ingeburgerd. Verzoeker, die in 1930 in Duitsland promoveerde in de rechtswetenschappen, is werkzaam als juridisch adviseur.

De Italiaanse verzoeker Bruno Negro, genoemd in artikel 1, onder 6, is in 1928 te Torre Bormida in Italië geboren. Via een wervingsactie voor mijnwerkers, kwam verzoeker in 1949 naar ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

De Poolse verzoeker Ignacy Nowak, genoemd in artikel 1, onder 7, is in 1896 te Zimotki in Polen geboren. In 1926 vestigde verzoeker zich in ons land. Hij heeft zich aangepast

aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Verzoeker geniet pensioen als mijnwerker.

De Belgische verzoekster Anneke Perizonius, genoemd in artikel 1, onder 8, is in Nederland geboren (1931) en getogen. Zij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Als telefoniste voorziet zij in haar onderhoud.

In artikel 1, onder 9, wordt voorgedragen de staatloze verzoekster Elisabeth Piringier, weduwe van Ferdinand Ernst. Zij is in 1899 te Gross Tajax in Tsjechoslowakije geboren. Na reeds van 1924 tot 1929 hier te lande gewoond te hebben, vestigde zij zich in 1934 wederom in Nederland. Verzoekster is in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als dienstbode voorziet zij in haar onderhoud.

Jaroslav Rajnhard, de Tsjechoslowaakse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 10, is in 1913 te Nedvedice in Tsjechoslowakije geboren. In 1939 vestigde verzoeker zich in Indonesië. Sedert 1958 woont hij in ons land. In 1951 verzocht hij om naturalisatie. Het verzoek voldoet derhalve aan het bepaalde in de overgangsbepaling bij artikel 3 van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268). Verzoeker is genoegzaam geassimileerd. Als controleur in een schoenfabriek heeft hij voldoende inkomsten.

De verzoeker Herbert Meindert Schlette, genoemd in artikel 1, onder 12, is in 1901 te Padang in Indonesië als Nederlander geboren. Uit maatschappelijke overwegingen opteerde verzoeker in 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Thans wordt deze stap door hem betreurd. In 1957 kwam verzoeker naar Nederland. Hij geniet pensioen.

De in artikel 3 genoemden worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. De Indonesische verzoekers, genoemd onder 2, 3, 4, en 7, worden voor kosteloze naturalisatie voorgedragen omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Van allen kan worden gezegd dat zij zijn geassimileerd. Voor de verzoekers genoemd onder 1, 5 en 6 wordt kosteloze naturalisatie voorgesteld omdat de door hen aan den lande of aan de geallieerde zaak bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

De staatloze verzoeker Bernard Hermann Albers, genoemd in artikel 3, onder 1, is in 1904 te Bevergern in Duitsland geboren. In 1912 kwam verzoeker naar Nederland, waar hij sindsdien onafgebroken heeft gewoond en waar hij een groot deel van zijn opvoeding en onderwijs heeft genoten. In 1925 vervulde hij hier te lande zijn militaire dienstplicht. Hij is in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als mijnwerker heeft verzoeker genoegzame inkomsten.

De verzoeker Geoffrey Gaspersz, genoemd in artikel 3, onder 2, is in 1932 te Soerabaja in Indonesië geboren. Sedert 1950 woont hij in Nederland. Als kantoorbediende voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

George Henry Gill, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 3, is in 1938 te Soerabaja in Indonesië geboren. Hij is Nederlander van geboorte, doch verloor deze nationaliteit doordat zijn vader voor de Indonesische nationaliteit opteerde. Verzoeker woont sedert 1957 in ons land. Hij volgt een opleiding aan een Lagere Technische School.

In artikel 3, onder 4, wordt voorgedragen de verzoeker

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Frans Rudolf Himbrecht, geboren in 1925 te Djokjakarta in Indonesië. De vader van verzoeker opteerde in 1951 voor de Nederlandse nationaliteit. Verzoeker meende in deze optie te zijn begrepen. Hij werd hierin gesterkt omdat hem op vertoon van het optieformulier in 1952 te Singapore een Nederlands paspoort werd uitgereikt. Dit geschiedde echter ten onrechte. De termijn waarbinnen hij zelf voor het Nederlanderschap kon opteren, was inmiddels verstreken. Sedert 1954 woont verzoeker in Nederland. Hij is werkzaam als fabrieksarbeider.

De verzoeker Emil Vladislav Kierczak, genoemd in artikel 3, onder 5, is in 1915 te Moravisch Ostrava-Privoz in Tsjecho-slowakije geboren. Hij is van Poolse herkomst. Verzoeker is van 1940 tot 1947 in Poolse militaire dienst geweest. Hij nam deel aan de invasie in Frankrijk, waarbij hij gewond raakte. Na zijn demobilisatie in 1947 vestigde verzoeker zich in Nederland. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij ingeburgerd. Als metaaldraaier voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker Roman Kazimierz Rabszyn, genoemd in artikel 3, onder 6, is in 1925 te Dabrowa Gornicza in Polen geboren. Hij is eveneens van Poolse herkomst. Verzoeker geraakte in 1944 in Duitse krijgsgevangenschap, nadat hij aan de opstand

in Warschau had deelgenomen. Na zijn bevrijding is hij enige jaren in geallieerde dienst geweest, waarna hij in 1948 naar Nederland kwam. In 1952 huwde hij een Nederlandse vrouw. Verzoeker heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Als metaalbewerker voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 3, onder 7, wordt voorgedragen de verzoeker Adolf Soplanit, geboren in 1921 op Ambon in Indonesië. Sedert 1951 woont verzoeker in Nederland. Van 1951 tot 1953 deed verzoeker vrijwillig dienst bij de Koninklijke Marine. Als onderhoudsmonteur heeft hij genoegzame inkomsten.

Met uitzondering van de Poolse verzoekers genoemd in artikel 1, onder 3 en 7 en de Tsjecho-slowaakse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 10, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.